

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Martinem Láníčkem ve věci

žalobkyně: **I. N.**
zastoupená advokátem Mgr. Petrem Miketou
sídlem Jaklovecká 1249/18, 710 00 Ostrava – Slezská Ostrava

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. prosince 2020, č. j. MPSV-2020/248231-923, ve věci příspěvku na mobilitu

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje

III. Ustanovenému zástupci žalobkyně Mgr. Petru Miketovi, advokátu se sídlem v Ostravě, Jaklovecká 1249/18, se přiznává odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů ve výši, která bude určena v samostatném usnesení.

IV. Česká republika **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně podala dne 20. 3. 2017 žádost o příspěvek na mobilitu, kterou Úřad práce České republiky – Krajská pobočka v Ostravě (dále též „správní orgán prvního stupně“) rozhodnutím ze dne 22. 7. 2020 zamítl. Proti prvostupňovému rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, o kterém rozhodl žalovaný rozhodnutím identifikovaným v záhlaví tohoto rozsudku (dále též „napadené rozhodnutí“) tak, že odvolání zamítl a odvoláním napadené prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Důvodem pro zamítnutí žádosti byla podle obou správních rozhodnutí skutečnost, že žalobkyně nesplnila zákonnou podmínku nároku na požadovaný příspěvek, protože nemá nárok na průkaz označený symbolem „ZTP“ nebo „ZTP/P“.
2. Proti napadenému rozhodnutí žalovaného podala žalobkyně ke Krajskému soudu v Ostravě (dále též „krajský soud“) včasnou žalobu, kterou doplnila prostřednictvím ustanoveného zástupce. V žalobě ve znění jejího doplnění tvrdí, že je držitelkou průkazu osoby se zdravotním postižením označeným symbolem ZTP, který jí byl vydán Úřadem práce v Ostravě dne 24. 3. 2017. Již jen z tohoto důvodu jí příspěvek na mobilitu podle jejího názoru náleží, neboť na příspěvek má nárok osoba, která je držitelkou průkazu osoby se zdravotním postižením označeným symbolem ZTP. Současně žalobkyně nesouhlasí s postupem žalovaného, který rozhodnutím ze dne 2. 4. 2020 č. j. MPSV-2020/67911-923 rozhodl o zamítnutí průkazu osoby se zdravotním postižením označeným symbolem ZTP. Žalobkyně uvedla, že se proti rozhodnutí žalovaného brání soudní cestou a zdůraznila, že s ohledem na její zdravotní stav jí průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem ZTP náleží.
3. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. V písemném vyjádření k žalobě provedl rekapitulaci dosavadního průběhu řízení a poukázal na to, že rozhodnutí o přiznání průkazu „ZTP“ bylo v odvolacím řízení změněno tak, že se žádost zamítá.
4. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů podle § 75 odst. 2 zákona číslo 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) a dospěl k závěru, že žaloba důvodná není. O žalobě rozhodl krajský soud bez nařízení jednání v souladu s § 51 s. ř. s.
5. Ze správního spisu krajský soud zjistil, že žalobkyně podala dne 20. 3. 2017 u správního orgánu prvního stupně žádost o příspěvek na mobilitu. Správní orgán řízení o žádosti přerušil s odůvodněním, že probíhá řízení o průkazu osoby se zdravotním postižením. V řízení o nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením správní orgán prvního

stupně zamítl žádost žalobkyně rozhodnutím ze dne 25. 6. 2015 a k odvolání žalobkyně žalovaný rozhodnutím ze dne 31. 3. 2020 prvostupňové rozhodnutí změnil tak, že žalobkyni přiznal průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“ ode dne 1. 4. 2015 trvale (původní rozhodnutí žalovaného byla vždy zrušena rozsudky Krajského soudu v Ostravě ze dne 17. 5. 2016 č. j. 19 Ad 1/2016 - 40 a ze dne 16. 5. 2017 č. j. 19Ad 44/2016 - 42 a věc byla v obou případech vrácena žalovanému zpět). Souběžně s tímto řízením probíhalo další řízení o žádosti žalobkyně ze dne 14. 12. 2016 o změnu nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením. Rozhodnutím žalovaného ze dne 2. 4. 2020 č. j. MPSV-2020/67911 – 923, které nabylo právní moci 8. 4. 2020, bylo změněno prvostupňové rozhodnutí ze dne 7. 3. 2017 o přiznání nároku žalobkyni na průkaz „ZTP“ od 1. 12. 2016 trvale, a to tak, že žádost o změnu nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením byla zamítnuta. Po skončení tohoto řízení rozhodly správní orgány o žádosti žalobkyně o příspěvek na mobilitu shora uvedeným způsobem.

6. Předmětem soudního přezkumu je rozhodnutí žalovaného, kterým byla ve spojení s prvostupňovým rozhodnutím zamítnuta žádost žalobkyně o přiznání příspěvku na mobilitu. Správní orgány zamítly žádost žalobkyně s odůvodněním, že žalobkyně nemá nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „ZTP“ nebo „ZTP/P“.
7. Podle § 6 odst. 1 zákona číslo 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, má na příspěvek na mobilitu nárok osoba starší 1 roku, která *má nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „ZTP“ nebo „ZTP/P“, který byl přiznán podle předpisů účinných od 1. 1. 2014, opakovaně se v kalendářním měsíci za úhradu dopravuje nebo je dopravována a nejsou jí poskytovány pobytové sociální služby podle zákona o sociálních službách v domově pro osoby se zdravotním postižením, v domově pro seniory, v domově se zvláštním režimem nebo ve zdravotnickém zařízení ústavní péče.*
8. Jak se podává z citovaného zákonného ustanovení, tak mezi zákonné podmínky pro nárok na příspěvek na mobilitu patří mimo jiné existence nároku žadatele o dávku na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „ZTP“ nebo „ZTP/P“ a taky přiznání nároku na takový průkaz. Z obsahu spisu nevyplývá, že by ke dni vydání napadeného rozhodnutí byl žalobkyni průkaz s některým z uvedených dvou symbolů přiznán (pravomocně jí byl podle obsahu správního spisu přiznán pouze průkaz „TP“). Ze spisu není zcela zřejmé, na jakém základě byl žalobkyni vydán úřadem práce dne 24. 3. 2017 průkaz označený symbolem „ZTP“, na který poukazuje žalobkyně v žalobě, ale lze usuzovat, že se tak stalo v souvislosti s prvostupňovým rozhodnutím o přiznání nároku na tento průkaz ze dne 7. 3. 2017. Toto rozhodnutí však bylo následně rozhodnutím žalovaného ze dne 2. 4. 2020 změněno a žádost žalobkyně o změnu nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením zamítnuta. Za situace, kdy žádost žalobkyně o změnu nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením, ve které žalobkyně *defacto* požadovala vydání průkazu vyššího stupně (než „TP“), byla pravomocně zamítnuta, neměly správní orgány pravomoc posoudit nárok žalobkyně na takový průkaz samy odlišně v řízení o příspěvku na mobilitu a neměly jinou možnost, než její žádost také zamítnout (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 9 Ads 36/2020 – 12 ze dne 3. 4. 2020). Na věci nic nemění podání žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 4. 2020, protože krajský soud přezkoumává podle § 75 odst. 1 s. ř. s. napadené rozhodnutí podle skutkového a

právního stavu, který zde byl v době vydání napadeného rozhodnutí. Krajskému soudu přitom není známo, že by rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 4. 2020 bylo po vydání napadeného rozhodnutí zrušeno, proto není ani důvod uvažovat o případném mimořádném prolomení shora uvedeného pravidla vyplývajícího z § 75 odst. 1 s. ř. s.

9. Z výše uvedených důvodů krajský soud žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
10. O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s.; žalobkyně v řízení úspěšná nebyla a v případě žalovaného žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti ze spisu nevyplývají. Krajský soud proto žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.
11. Žalobkyni byl usnesením krajského soudu ze dne 30. 4. 2021 ustanoven zástupce pro řízení z řad advokátů Mgr. Petr Miketa, jehož odměnu a hotové výdaje hradí podle § 35 odst. 10 s. ř. s. stát. Krajský soud ve třetím výroku přiznal ustanovenému zástupci žalobkyně odměnu za zastupování žalobkyně v tomto řízení a náhradu výdajů s tím, že určení výše vyhradil samostatnému usnesení.
12. V posledním výroku bylo rozhodnuto o tom, že Česká republika právo na náhradu nákladů řízení nemá, protože žalobkyně splňuje předpoklady pro osvobození od soudních poplatků (což již bylo zohledněno při rozhodování o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce) a žalovaný byl v řízení úspěšný, pročez ani jednomu z nich nelze podle § 60 odst. 4 s. ř. s. uložit povinnost k náhradě nákladů řízení placených státem.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě **dvou týdnů** ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu.

Ostrava 30. září 2021

JUDr. Martin Láníček
samosoudce